

העוררת:

- נ ג ד -

המשיבה: מנהלת הארנונה של מועצה אזורית שומרון

טענות העוררים בקצרה:

בשומת הארנונה – שטח הנכס נשוא הערר (להלן: "הנכס") גדל ב-21 לעומת חשומות הקודמות, וזאת בשל חיוב עבור שטחים בנכס הנמוכים מ-1.8 מ'.
כמו כן, העורר טוען כי נישומים אחרים המתגוררים בנכסים זהים לנכס העורר אינם מחוייבים בגין שטחים אלו.
לפיכך, יש להעמיד את שומת הארנונה על השטח הקודם של 184 מ"ר ולא 205 מ"ר.

טענות המשיבה בקצרה:

שטח הנכס השתנה בעקבות סקר מדידות שנערך ע"י המשיבה.
ב-12/2011 נערכה מדידה ונמצא כי השטח לחיוב הינו 184 מ"ר. לאחר מכן, בתהרר כי חישוב שטח הנכס לחיוב נעשה של בהתאם להוראות צו העארנונה.
משכך, נערכה מדידה נוספת ב-9/2012 בה נמצא כי שטח הנכס לחיוב הינו 205 מ"ר.
זאת ועוד, הטענה לפיה נישומים אחרים לא חויבו בגין שטחים הנמוכים מ-1.8 מ"ר אין בה כדי לפטור את העורר מחיוב ארנונה שנעשה כדין.

החלטת הועדה

הועדה שמעה את הצדדים.

רוב עיסוקו של העורר בקרקע הוא חקלאי, אך מכיוון שאין המשיבה נוהגת לפי הכלל של "רוב השטח" לא ניתן לסווג את כל המבנים באופן אוטומטי בסיווג חקלאי. המשיבה מסווגת כל מבנה לגופו ולכן נדון בשימוש הנעשה במבנה.
העורר משתמש בחלב אשר נחלב בדיר שלו ומייצר ממנו גבינה.

אין ספק כי ייצור הגבינה הינו הליך יצרני, אין חשיבות לכך שהחלב נחלב בדיר הקיים על אותה קרקע.

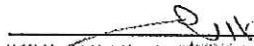
חסינוג המתאים ביותר למבנה הוא תעשיה וככזה הוא מחוייב.

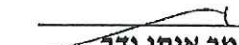
על אף רצונה של הוועדה לעודד פעילות חקלאית בשטחי המועצה האזורית שומרון, אין היא יכולה להתעלם מההגדרות בצו הארנונה.

לפיכך דין הערר להידחות.

אין צו להוצאות.

ניתן היום בהיעדר הצדדים 20/10/14

אשרית בלמס-באבאני עו"ד
יו"ר ועדת ערר

מר איתי נדב
חבר הועדה

מר עומר טבורי
חבר הועדה